DZIENNIK RZADOWY

dla

kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi z Kięstwami Oświecimskiém i Zatorskiém, tudzież z Wielkiém Księstwem Krakowskiém.

Rok 1853.

Oddział piérwszy.

Część XII.

Wydana i rozesłana dnia 19. Maja 1853.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Auschwitz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.

Jahrgang 1853.

Erste Abtheilung.

XII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 19. Mai 1853.

36.

Rozporządzenie Ministra Wyznań i Oświecenia z dnia 22. Lutego 1853,

mocą którego zaprowadzona zostaje instytucya egzaminów synodalnych (konkursowych), przepisanych dla uzyskania beneficyów duchownych w Węgrzech, Siedmiogrodzie, Kroacyi, Slawonii, w Województwie Serbskiém i Banacie Temeskim.

Obacz Dziennik praw Państwa, część XIII., nr. 35, wydaną dnia 7. Marca 1853.

37.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 23. Lutego 1853,

obowiązujące w Siedmiogrodzie,

mocą którego wydanym zostaje przepis, tyczący się rozdawania oblatoryów w tymże kraju koronnym.

Obacz Dziennik praw Państwa, część XIII., nr. 36, wydaną dnia 7. Marca 1853.

38.

Rozporządzenie Ministerstwa Wyznań i Oświecenia z dnia 27. Lutego 1853,

(Dziennik praw Państwa, część XIII., nr. 37, wydana dnia 7. Marca 1853),

wydane do Władz akademicznych uniwersytetów w Wiédniu, Pradze, Peszcie, Krakowie, Lwowie, Gracu, Insbruku i Ołomuńcu,

w przedmiocie opłacania taks kolegialnych przez słuchaczy nadzwyczajnych.

Władze akademiczne niektórych uniwersytetów uczyniły wniosek, ażeby słuchacze nadzwyczajni zaraz przy wpisaniu zniewoleni zostali do złożenia opłat kolegialnych z góry, o ile to stosownem i potrzebnem się wydaje do ubezpieczenia mocy §fu 12. ustawy z dnia 12. Lipca 1850 r. l. 310, do zapobieżenia zaległościom nagromadzić się mogącym, i niedogodnościom ztąd powstającym, tudzież do powstrzymania napływu takich słuchaczy nadzwyczajnych, którzy nie mając szczérego powołania, dają się zapisać na odczyty, takowe zaś w krótkim czasie zaniedbują, a pod pozorem odbywania nauk, zostawają w mieście, w którém się uniwersytet znajduje, bez zatrudnienia.

36.

Verordnung des Ministers für Kultus und Unterricht vom 22. Februar 1853,

wodurch in Ungarn, Siebenbürgen, Kroazien, Slavonien, der serbischen Wojwodschaft und dem Temeser Banate das Institut der, zur Erlangung von Kuratbenefizien vorgeschriebenen Synodal- (Konkurs-) Prüfungen eingeführt wird.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XIII. Stück, Nr. 35, ausgegeben am 7. März 1853.

37.

Verordnung des Justizministeriums vom 23. Februar 1853,

giltig für das Großfürstenthum Siebenbürgen,

wodurch eine Vorschrift über die Ausgabe von Oblatorien in diesem Kronlande erlassen wird.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XIII. Stück, Nr. 36, ausgegeben am 7. März 1853.

38.

Verordnung des Ministeriums des Kultus und öffentlichen Unterrichts vom 27. Februar 1853,

(im Reichs-Gesetzblatte, XIII. Stück, Nr. 37, ausgegeben am 7. März 1853),

an die akademischen Behörden der Universitäten in Wien, Prag, Pesth, Krakau, Lemberg, Gratz, Insbruck und Ollmütz,

betreffend die Entrichtung der Kollegiengelder von Seite der außerordentlichen Hörer.

Die akademischen Behörden mehrerer Universitäten haben den Antrag gestellt, daß die außerordentlichen Hörer gleich bei der Inskripzion verhalten werden mögen, die Kollegiengelder in Vorhinein zu entrichten, in soweit dieß als nothwendig und zweckmäßig erscheint, um die Wirksamkeit des §. 12 des Gesetzes vom 12. Juli 1850, Z. 310, zu sichern, der Anhäufung von Rückständen und den daraus entstehenden Uebelständen vorzubeugen, endlich auch den Zudrang solcher außerordentlichen Hörer hintanzuhalten, welche ohne ernsten Beruf sich in die Vorlesungen einschreiben lassen, sie aber bald vernachläßigen, und sich sodann unter dem bloßen Vorwande des Studirens beschäftigungslos in der Universitätsstadt aufhalten.

Ponieważ wyraz „uczniowie", przywiedziony w §. 35. wyżpowołanéj ustawy, jak to wykazuje ustęp drugi tegoż paragrafu, nie tylko się rozciąga na słuchaczy zwyczajnych, lecz także na tych słuchaczów nadzwyczajnych, którzy dla dalszego regularnego odbywania nauk, lub dla wykazania się przy ukończeniu nauk uniwersyteckich potrzebują zwyczajnego potwierdzenia, iż odwiedzali kolegia, liczba zaś słuchaczy nadzwyczajnych, nie należących do téj kategoryi, ciągle wzrasta, a wypełnienie przez nich §fu 12. ustawy z dnia 12. Lipca 1850 r. często wcale nie ma sankcyi przewidzianéj w drugim ustępie §. 35, dla tegoż w celu uchylenia wspomnionych niedogodności, w rozwiązaniu powyższych wniosków, rozporządza się, co następuje:

Słuchacze, którzy na mocy istniejących ustaw akademicznych za słuchaczy nadzwyczajnych są uważani, winni są w powszechności składać opłatę kolegialną za wszystkie kolegia, na które się zapisują, zacząwszy od kursu letniego 1853 r. natychmiast przy zapisaniu za jeden kurs z góry, o ile już przy zapisaniu nie mogą się wykazać, iż uzyskali uwolnienie. Wyjętymi są wszelako od tego przepisu:

1. owi teologowie, którzy dla braku egzaminu dojrzałości, w myśl rozporządzenia ministeryalnego z dnia 16. Września 1851 r., Dz. p. P. nr. 216, przypuszczeni są do fakultetu teologicznego jako słuchacze nadzwyczajni;

2. farmaceuci;

3. na kurs letni 1853 r. owi słuchacze nadzwyczajni rachunkowości rządowéj, którzy już zapisanymi byli w kursie zimowym 1852—53 r. i zupełnie zadosyć uczynili obowiązkowi swemu co do honoraryum.

Thun m. p.

39.

Patent Cesarski z dnia 2. Marca 1853,

dla uregulowania stosunków zachodzących między dawniejszymi panami gruntów a byłymi ich poddanymi i gruntowo-zobowiązanymi we Węgrzech, z powodu związku urbaryalnego i związków prawnych onemuż podobnych.

Obacz Dziennik praw Państwa, część XIV., nr. 38, wydaną dnia 8. Marca 1853.

40.

Patent Cesarski z dnia 2. Marca 1853,

co do przeprowadzenia indemnizacyi urbaryalnéj i uwolnienia gruntowego w Królestwie Węgierskiém.

Obacz Dziennik praw Państwa, część XIV., nr. 39, wydaną dnia 8. Marca 1853.

Nachdem einerseits der Ausdruck „Studirende“ in dem §. 35 des zitirten Gesetzes, wie sich aus dem zweiten Satze dieses Paragraphes ergibt, sich nicht nur auf die ordentlichen, sondern auch auf jene außerordentlichen Studirenden bezieht, welche zur regelmäßigen Fortsetzung oder zum Behufe eines Ausweises bei dem Abschlusse ihrer Universitätsstudien einer ordentlichen Bestätigung des Kollegienbesuches bedürfen, anderseits aber die Zahl der, nicht in diese Kategorie gehörigen außerordentlichen Hörer im Zunehmen begriffen ist, und die Erfüllung des §. 12 des Gesetzes vom 12. Juli 1850 von Seite derselben jener Sankzion, welche in dem zweiten Satze des §. 35 vorgesehen ist, großentheils ganz entbehrt, so wird in Erledigung obiger Anträge zur Hintanhaltung der erwähnten Unzukömmlichkeiten angeordnet.

Die durch die bestehenden akademischen Gesetze als außerordentliche Hörer bezeichneten Studirenden an den Universitäten haben in der Regel das Kollegiengeld für alle von ihnen angemeldeten Kollegien, vom Beginne des Sommersemesters 1853 angefangen, sogleich bei der Inskripzion für ein Semester antizipativ zu entrichten, soweit sie sich nicht schon bei der Inskripzion über eine erwirkte Befreiung ausweisen können. Von dieser Vorschrift sind jedoch ausgenommen:

1. diejenigen Theologen, welche wegen Abganges der Maturitätsprüfung im Sinne des Ministerial-Erlaßes vom 16. September 1851, Reichs-Gesetzblatt, Nr. 216, als außerordentliche Hörer an der theologischen Fakultät zugelassen werden;

2. die Pharmazeuten;

3. für das Sommersemester 1853 jene außerordentlichen Hörer der Staatsrechnungswissenschaft, welche bereits im Wintersemester 1852-53 inskribirt waren und ihrer Honorarpflicht gehörig nachgekommen sind.

Thun m. p.

39.

Kaiserliches Patent vom 2. März 1853,

zur Regelung der zwischen den ehemaligen Grundherren und den gewesenen Unterthanen und Grundholden in Ungarn zu Folge des Urbarialverbandes und der ihm verwandten Rechtsbestände obwaltenden Verhältnisse.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XIV. Stück, Nr. 38, ausgegeben am 8. März 1853.

40.

Kaiserliches Patent vom 2. März 1853,

über die Durchführung der Urbarial-Entschädigung und Grundentlastung im Königreiche Ungarn.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XIV. Stück, Nr. 39, ausgegeben am 8. März 1853.

41.

Patent Cesarski z dnia 2. Marca 1853,

celem przeprowadzenia uwolnienia gruntowego i uregulowania stosunków urbaryalnych i tymże podobnych posesyjnych w Królestwach Kroacyi i Slawonii.

Obacz Dziennik praw Państwa, część XIV., nr. 40, wydaną dnia 8. Marca 1853.

42.

Patent Cesarski z dnia 2. Marca 1853,

o uregulowaniu stosunków, zachodzących między dawniejszymi panami gruntów a byłymi ich poddanymi i gruntowo zobowiązanymi w Województwie Serbskiém i Banacie Temeskim, z powodu związku urbaryalnego i związków prawnych temuż podobnych.

Obacz Dziennik praw Państwa, część XIV., nr. 41, wydaną dnia 8. Marca 1853.

43.

Patent Cesarski z dnia 2. Marca 1853,

o przeprowadzeniu wynagrodzenia urbaryalnego i uwolnienia gruntowego w Województwie Serbskiém i Banacie Temeskim.

Obacz Dziennik praw Państwa, część XIV., nr. 42, wydaną dnia 8. Marca 1853.

44.

Rozrządzenie Ministerstwa Finansów z dnia 4. Marca 1853

(Dziennik praw Państwa, część XV., nr. 43, wydana dnia 12. Marca 1853),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych,

mocą którego obwieszczoną zostaje cena sciągnienia monet miedzianych, z kursu wywołanych.

Odnośnie do 6. ustępu rozporządzenia z dnia 26. Sierpnia 1851 (nr. 201 Dziennika praw Państwa), obwieszcza się niniejszém, iż oznaczone w taryfach hamerń miedzi eraryalnych dotychczasowe ceny sciągnienia staréj miedzi, ważność swą rozciągają także i na dawniejsze z obiegu wywołane monety miedziane konwencyjne po 2, 1, $^1/_2$ i $^1/_4$ kr., tudzież iż cena taryfowa obecnie i

41.

Kaiserliches Patent vom 2. März 1853,

zur Durchführung der Grundentlastung und Regelung der Urbarial- und der ihnen verwandten Besitzverhältnisse in den Königreichen Kroazien und Slavonien.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XIV. Stück, Nr. 40, ausgegeben am 8. März 1853.

42.

Kaiserliches Patent vom 2. März 1853,

zur Regelung der zwischen den ehemaligen Grundherren und den gewesenen Unterthanen und Grundholden zu Folge des Urbarial-Verbandes und der ihm verwandten Rechtsbestände obwaltenden Verhältnisse, für die Wojwodschaft Serbien und den Temeser Banat.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XIV. Stück, Nr. 41, ausgegeben am 8. März 1853.

43.

Kaiserliches Patent vom 2. März 1853,

über die Durchführung der Urbarial-Entschädigung und Grundentlastung in der Wojwodschaft Serbien und im Temeser Banate.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XIV. Stück, Nr. 42, ausgegeben am 8. März 1853.

44.

Erlaß des Finanzministeriums vom 4. März 1853,

(im Reichs-Gesetzblatte, XV. Stück, Nro. 43, ausgegeben am 12. März 1853),

giltig für alle Kronländer,

womit der Einlösungspreis für die einberufenen Kupfermünzen bekannt gemacht wird.

Mit Bezug auf den Absatz 6 der Verordnung vom 26. August 1851 (Nr. 201 des Reichs-Gesetzblattes) wird bekannt gemacht, daß die in den Tarifen der Aerarial-Kupferhämmer jeweilig festgesetzten Einlösungspreise für altes Kupfer, auch für die außer Umlauf gesetzten älteren Konvenzions-Kupfermünzen zu 2, 1, $\frac{1}{2}$ und $\frac{1}{4}$ Kreuzer gelten, und das der tarifmäßige Preis dermal und bis eine Aenderung für nöthig

dopóki nie będzie zmiana za konieczną uznana, ustanowioną zostaje od cetnara wiédeńskiego na złotych reńskich 67, to jest sześćdziesiąt i siedm złotych reńskich monetą konwencyjną.

Następne urzędy i kasy obowiązane są, zacząwszy od dnia dwudziestego Marca r. b., sciągać wywołane z obiegu monety miedziane o dotychczasową cenę wykupu miedzi staréj, jako to:

a) główny urząd menniczy w Wiédniu;

b) kasa produkcyi soli i dochodów górniczych, oraz faktorya sprzedaży w Hall w Tyrolu;

c) faktorya i kasa leśnictwa w Neusohl;

d) kasa nadinspektoratu górniczego w Nagy-Bánya; nakoniec

e) administracya kas dyrekcyi górniczéj w Orawicza.

Zresztą wolno téż posiadaczom monet miedzianych z obiegu wywołanych, sprzedać takowe wyrobnikom używającym miedzi w wykonywaniu rzemiosła swego, lub komubądź innemu o dowolną cenę obopólnie ułożoną, albowiem zakaz istniejący co do stopienia monet prawnie w obiegu będących, nie ma zastosowania do rzeczonych monet miedzianych, obecnie z obiegu już wywołanych.

Baumgartner m. p.

45.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 5. Marca 1853,

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, w których w mocy stoi ustawa postępowania karnego z dnia 17. Stycznia 1850,

którém w porozumieniu z Ministeryum Spraw Wewnętrznych i najwyższą Władzą Policyjną dla rzeczonych krajów koronnych na nowo ogłoszonym zostaje z niektóremi odmianami przepis o sporządzaniu tabel wykazujących sądowo-karnych, i o dalszém z niemi postępowaniu, udzielony dekretem nadwornym z dnia 30. Listopada 1821, nr. 1818 Zbioru ustaw sądowych.

Obacz Dziennik praw Państwa, część XV., nr. 44, wydaną dnia 12. Marca 1853.

erkannt wird, auf 67 Gulden, sage: Sieben und sechzig Gulden Konvenzions-Münze, für den Wiener Zentner festgesetzt ist.

Folgende Aemter und Kassen sind angewiesen, vom zwanzigsten März d. J. angefangen, die einberufenen Kupfermünzen um den jeweiligen Einlösungspreis des alten Kupfers einzulösen, als:

a) das Hauptmünzamt in Wien;

b) die Salz-Erzeugungs- und Berggefällen-Kasse, zugleich Verschleiß-Faktorei zu Hall, in Tirol;

c) die Faktorei und Forstwesens-Kasse zu Neusohl;

d) die Berg-Inspektorats-Oberamts-Kasse in Nagy-Bánya, endlich

e) die Bergdirekzions-Kassenverwaltung in Oravicza.

Uebrigens steht es den Besitzern einberufener Kupfermünzen frei, dieselben an Metall-Arbeiter, welche Kupfer zu ihrem Gewerbsbetriebe verwenden, oder an wen immer um einen beliebigen, durch gegenseitiges Uebereinkommen festgesetzten Preis zu verkaufen, indem das bestehende Verbot des Einschmelzens gesetzlich koursirender Münzen auf diese nunmehr außer Umlauf gesetzten Kupfermünzen keine Anwendung findet.

Baumgartner m. p.

45.

Verordnung des Ministeriums der Justiz vom 5. März 1853,

giltig für alle Kronländer, in welchen die Strafprozeß-Ordnung vom 17. Jänner 1850 in Wirksamkeit ist,

wodurch im Einverständnisse mit dem Ministerium des Innern und der obersten Polizei-Behörde für die genannten Kronländer, die mit Hofdekret vom 30. November 1821 Nr. 1818 der Justiz-Gesetzsammlung ertheilte Vorschrift wegen Ausfertigung der strafgerichtlichen Auskunftstabellen und weiterer Behandlung derselben mit mehreren Abänderungen neuerlich kundgemacht wird.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XV. Stück, Nr. 44, ausgegeben am 12. März 1853.

46.

Rozrządzenie Ministerstw Finansów i Handlu z dnia 6. Marca 1853,

(Dziennik praw Państwa, część XV., nr. 45, wydana dnia 12. Marca 1853),

moc mające dla wszystkich krajów spólnego związku celnego,

którém ustanowioną zostaje 4-procentowa tara dla pólskrzyniowych pakunków (ram), przy niektórych towarach zachodzących.

Ministeryum Finansów postanawia w porozumieniu z Ministeryum Handlu, iż porachowaną być ma tara w 4-procentach wagi sporco od pakunku w tak zwanych pólskrzyniach (ramach) z drzewa, który zwykle miejsce ma w obrocie przy blatach blachy cynkowéj (oddział taryfy 54. lit. *b.*), tudzież przy towarach żelaznych (oddział taryfy 88.) i przy częściach składowych maszynowych (oddział taryfy 95.).

Postanowienie niniejsze wejść ma w wykonanie z tym dniem, na którym takowe dojdzie przez władzę przełożoną do wiadomości każdego poszczególnego urzędu celnego.

Baumgartner m. p.

46.

Erlaß der Ministerien der Finanzen und des Handels vom 6. März 1853,

(im Reichs-Gesetzblatte, XV. Stück, Nr. 45, ausgegeben am 12. März 1853),

giltig für alle Länder des gemeinschaftlichen Zollverbandes,

womit eine Tara von 4 Perzent für die, bei einigen Waaren vorkommenden Halbkisten (Rahmen) festgesetzt wird.

Das Finanzministerium findet im Einverständnisse mit dem Handelsmisterium zu bestimmen, daß für die bei Zinkblechplatten (Tarifs-Abtheilung 54, lit. b), dann bei Eisenwaaren (Tarifs-Abtheilung 88) und bei Maschinenbestandtheilen (Tarifs-Abtheilung 95) im Verkehre vorkommende Verpackung in sogenannten Halbkisten (Rahmen) von Holz eine Tara von 4 Perzent des Sporkogewichtes berechnet werde.

Diese Bestimmung hat mit dem Tage in Wirksamkeit zu treten, an welchem sie jedem einzelnen Zollamte durch die vorgesetzte Behörde zukommen wird.

Baumgartner m. p.